

Περίληψη. Διοικητική δικονομία. Πλειστηριασμός ακινήτου. Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την αιτία και το ύψος των οφειλών του εφesiβλήτου, **την σε βάρος του αναγκαστική κατάσχεση της σύνταξης του (ανεξαρτήτως του εάν η παρακράτηση τμήματος της σύνταξης του αφορά διαφορετική οφειλή του προς το Δημόσιο, από εκείνη του ένδικου πλειστηριασμού) και το ότι το πλειστηριαζόμενο ακίνητο αποτελεί τη μοναδική κύρια κατοικία του εφesiβλήτου, κρίνει ότι η έκδοση του ένδικου προγράμματος έλαβε χώρα καθ' υπέρβαση των άκρων των ορίων της διακριτικής ευχέρειας του Δημοσίου,** αφού δεν αποτελούσε αναγκαίο μέτρο για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλομένων χρεών και κυρίως αντίκειται στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας. Απορρίπτει την έφεση κατά της υπ' αρ. 980/10 απόφασης του Μ/Ν. Δ. Πρ. Αθ.

Αριθμός απόφασης: **105/ 2012**, ΤΟ **ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ** Τμήμα 4ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Αικατερίνη Κανελλακοπούλου, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ., Ιωάννα Κλέτζερη και Στέλλα Μαργέλλου - Εισηγήτρια, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και γραμματέα τη Σπυριδούλα Ντέκα, δικαστική υπάλληλο, συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 1η Νοεμβρίου 2011, για να δικάσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2010 (αριθ. καταχ. ΑΒΕΜ 3726/2-11-2010) έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών και παραστάθηκε με τη Δικαστική Αντιπρόσωπο του ΝΣΚ Αναστασία Καλτσά, σύμφωνα με την από 25-10-2011 έγγραφη δήλωση, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου κατά του, κατοίκου Αθήνας (οδός), ο οποίος εμφανίσθηκε αυτοπροσώπως το Δικαστήριο, μελέτησε τη δικογραφία και σκέφτηκε σύμφωνα με το νόμο.

1. Με την υπό κρίση έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, για την άσκηση της οποίας, δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου, ζητείται παραδεκτώς η εξαφάνιση της 980/2010 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, **με την οποία έγινε δεκτή η από 9-2-2010 ανακοπή του εφesiβλήτου και ακυρώθηκε το 1477/18-1-2010 πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Β' Περιστερίου, με το οποίο είχε εκτεθεί σε αναγκαστικό πλειστηριασμό ακίνητο αυτού για είσπραξη χρεών του προς το Ελληνικό Δημόσιο, ύψους 20.400,11 Ευρώ.**

2. Επειδή, στο άρθρο 217 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

(Ν.2717/1999, ΦΕΚ 97 Α`), ορίζεται ότι : «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως; κατά : α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης ...» , στο δε άρθρο 224 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι : «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημα της» και στο άρθρο 225 του ίδιου Κώδικα ότι: «Το δικαστήριο αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην τροποποίηση της. Σε διαφορετική περίπτωση προβαίνει σε απόρριψη της ανακοπής».

3.Επειδή, στο άρθρο 9 του Κώδικα Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων, (Ν.Δ. 356/1974, ΦΕΚ 90 Α`), ορίζεται ότι : «Τα προς είσπραξιν των δημοσίων εσόδων εφαρμοζόμενα αναγκαστικά μέτρα είναι τα εξής : 1. Κατάσχεσις κινητών, είτε εις χείρας του οφειλέτου είτε κινητών και απαιτήσεων εν γένει αυτού εις χείρας τρίτου. 2. Κατάσχεσις ακινήτων και 3. Προσωπική κράτησις. Η χρήσις των αναγκαστικών τούτων μέτρων εναπόκειται εις την κρίσιν του διώκοντος Διευθυντού του Δημοσίου ταμείου, δυναμένου να λάβη ταύτα κατά τας διατάξεις του παρόντος ν.δ/τος, είτε αθροιστικώς είτε εν έκαστον κατά την ελευθέραν αυτού κρίσιν...», στο δε άρθρο 41 του ανωτέρω ν.δ./τος ορίζεται ότι : «Μετά την κατάσχεσιν του ακινήτου ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου δύναται να εκδώσει πρόγραμμα πλειστηριασμού περιέχον τα εν άρθρω 19 του παρόντος οριζόμενα και την κατά την κατασχετήριαν έκθεσιν περιγραφή και εκτίμησιν του κατασχεθέντος».

4.Επειδή στα εφαρμοζόμενα κατά το άρθρο 9 του ν.δ. 356/1974 αναγκαστικά μέτρα για την είσπραξη των Δημοσίων Εσόδων περιλαμβάνεται και η κατάσχεση ακινήτων. Εξάλλου, **κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, η Διοίκηση πρέπει να ασκεί τη διακριτική της εξουσία όχι αυθαίρετα, αλλά μέσα στα άκρα νόμιμα όρια, όπως είναι η αγαθή κρίση, η οποία πρέπει να διέπει τη χρηστή και εύρυθμη διοίκηση, το ίσο μέτρο κρίσης για την αντιμετώπιση των ομοίων περιπτώσεων, η επιλογή του ολιγότερο επαχθούς για τον διοικούμενο μέτρου, για την πραγμάτωση της διοίκησης κλπ., η υπέρβαση των οποίων (ορίων) ελέγχεται από τα Διοικητικά Δικαστήρια, σε περίπτωση υποβολής σχετικού συγκεκριμένου ισχυρισμού εκ μέρους του διοικουμένου. Περαιτέρω, κατά τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ.δ.' του ισχύοντος Συντάγματος) που απορρέει από την έννοια του κράτους δικαίου οι επιβαλλόμενοι από**

τη διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνο οι αναγκαίοι και να συνάπτονται στον από το νόμο επιδιωκόμενο σκοπό. Και τούτο γιατί οι παραπάνω περιορισμοί προσκρούουν στην αρχή της αναλογικότητας μόνο αν είναι κατάδηλο ότι αυτοί είναι από τη φύση τους ακατάλληλοι για το σκοπό που ο νόμος επιδιώκει ή ότι υπερακοντίζουν επίσης καταδήλως το σκοπό αυτόν. Από τα ανωτέρω παρέπεται ότι σε περίπτωση που η χρησιμοποίηση του αναγκαστικού μέτρου δεν είναι αναγκαία για την είσπραξη της απαίτησης (δεν συνεπάγεται τα λιγότερο δυνατά μειονεκτήματα για τον διοικούμενο), τότε η διοικητική πράξη που επιβάλλει το επαχθέστερο αναγκαστικό μέτρο είναι παράνομη, λόγω υπερβάσεως των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας.

5.Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με το 1477/18.1.2010 πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού εκτίθετο στις 17.3.2010 σε αναγκαστικό πλειστηριασμό ακίνητο του εφεισιβλήτου που κατασχέθηκε αναγκαστικά με την 6439/5.4.2002 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθήνας Κυριάκου Χιουτέα. Ειδικότερα, εκτίθετο σε αναγκαστικό πλειστηριασμό το υπ`αρ. Β3 διαμέρισμα του δεύτερου ορόφου μιας πολυόροφης οικοδομής η οποία είναι κτισμένη σε οικόπεδο συνολικής έκτασης 742,50 τ.μ., το οποίο βρίσκεται εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της πόλεως του Δήμου Περιστερίου Αττικής στη θέση «Πεύκα Βέρδη» και ειδικότερα επί της οδού Αφροδίτης αρ. 18 στο 290 οικοδομικό τετράγωνο. Το ως άνω διαμέρισμα αποτελείται κατά τον τίτλο κτήσεως του από χώλλ, τρία δωμάτια, κουζίνα, λουτρό, διάδρομο και εξώστες, έχει εμβαδόν επιφάνειας 75,30 τ.μ., όγκο ιδιόκτητο 230 μ³, αναλογία όγκου κοινοχρήστων 33 μ³, δηλαδή συνολικό όγκο 263 μ³ και ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου επί του όλου οικοπέδου 64/1000, περιήλθε δε στον ανακόπτοντα με το υπ`αρ. 104400/14.10.1981 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών, νομίμως μεταγεγραμμένου στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Περιστερίου στον τόμο 119 και αρ. 355. Η αξία του ανωτέρω ακινήτου του ανακόπτοντος εκτιμήθηκε σε 88.041 ευρώ και η τιμή της πρώτης προσφοράς καθορίστηκε σε 58.694 ευρώ. Το ανωτέρω πρόγραμμα πλειστηριασμού εκδόθηκε όπως προκύπτει από τον συνημμένο σε αυτό πίνακα χρεών για την είσπραξη οφειλών του ανακόπτοντος προς το δημόσιο συνολικού ύψους 20.400,11 ευρώ, που βεβαιώθηκαν ταμειακά σε βάρος του με τις 449/19.3.1996, 1522/21.2.2001, 5434/15.9.2003, 2894.26.5.2004, 4920/29.9.2004, 3289/23.6.2005, 4904/23.9.2005 και 2512/20.5.2008

ταμειακές βεβαιώσεις και προέρχονται από ληξιπρόθεσμες δόσεις χορηγηθέντων στον εφεσίβλητο στεγαστικού δανείου του Ν.Δ. 1138/1972 και δανείου σεισμοπαθών με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Εξάλλου, σύμφωνα με το δελτίο πληροφοριών που βρίσκεται στον φάκελο της Δ.Ο.Υ. Β' Περιστερίου (..... Διευθύντρια Δ.Ο.Υ.), 1) **οι οφειλές του εφεσιβλήτου προέρχονται κατ' εξοχήν από χορήγηση δανείων στεγαστικών ή σεισμοπαθών από την ΕΤΕ και αφορούν δόσεις ληξιπρόθεσμες,** 2) η υπ' αριθμ. 6439/5/4/2002 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή Κ. Χιουτέα περιελάμβανε ατομικές οφειλές και οφειλές του υιού του, με τις οποίες εγγυήθηκε με την υπ' αριθμ. 3/2000 εγγύηση. 3) Οι οφειλές εγγυήσεως ξοφλήθηκαν το 2004. 4) Στα προγράμματα πλειστηριασμού με αριθ. 18/2005 και 28/2010 περιλαμβάνονταν μόνο ατομικές οφειλές του εφεσιβλήτου απαιτητές και ληξιπρόθεσμες. 4) Το υπ' αριθμ. 121/2005 κατασχετήριο εις χείρας τρίτων περιελάμβανε επίσης μόνο ατομικές οφειλές του εφεσιβλήτου, 5) η απόδοση στο Δημόσιο άρχισε τον Οκτώβριο του 2006 και συνεχιζόταν ανελλιπώς. Η πίστωση γίνεται μόνο στις ατομικές του οφειλές και φαίνεται στην συνολική εικόνα όπως φαίνεται στην αναλυτική εικόνα του οφειλέτη στα διπλ. βεβ. 449/1996, 905/1998, 1522/2001 2756/2002. Ο εφεσίβλητος με την από 9-2-2010 ανακοπή του κατά του ως άνω 1477/18-1-2010 προγράμματος αναγκαστικού πλειστηριασμού του εκκαλούντος (Προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. Β' Περιστερίου) **ζήτησε την ακύρωση αυτού, ισχυρίστηκε δε ανάμεσα σε άλλα ότι το πλειστηριαζόμενο διαμέρισμα είναι η μοναδική κατοικία του ιδίου, των δύο τέκνων του, και της εγγονής του, ότι έχει επιβληθεί από το καθ' ου κατάσχεση της σύνταξής του ήδη από το έτος 2006 και ότι ο Προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. Περιστερίου μη νομίμως προέβη στην έκδοση προγράμματος πλειστηριασμού της μοναδικής κατοικίας του, μηδενίζοντάς τον οικονομικά κατά παράβαση των γενικών αρχών του δικαίου και του Συντάγματος.** Ενόψει του ως άνω ισχυρισμού με την εκκαλούμενη απόφαση, αφού λήφθηκαν υπόψη α) το ύψος των οφειλών του εφεσίβλητου προς το Δημόσιο για την είσπραξη των οποίων εκδόθηκε το ένδικο πρόγραμμα πλειστηριασμού 20.400,11 Ευρώ, β) το γεγονός ότι για την είσπραξη του μεγαλύτερου μέρους των ανωτέρω οφειλών είχε επιβληθεί σε βάρος του εφεσίβλητου αναγκαστική κατάσχεση της σύνταξής του και ήδη από το έτος 2006 σύμφωνα με το προσκομισθέν 121/2005 κατασχετήριο εις χείρας του ΙΚΑ, με το οποίο κατ' εντολή του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. Β' Περιστερίου επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση στη σύνταξη του εφεσιβλήτου για την είσπραξη, μεταξύ άλλων, και των οφειλών του που βεβαιώθηκαν σε βάρος του με τις 449/19-3-96, 1522/21-2-

2001, 5434/15-9-2003 2894/26-5- 2004, 4920/29-9-2004, 3289/23-6-2005 και 4904/23-9-2005 ταμειακές βεβαιώσεις (όπως εξάλλου συνομολόγησε το Ελληνικό Δημόσιο με το υπόμνημά του ότι είχε αρχίσει η απόδοση των οφειλών αυτών και συνεχιζόταν ανελλιπώς), **κρίθηκε ότι η έκδοση του ένδικου προγράμματος έλαβε χώρα καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του Δημοσίου, με δεδομένο ότι το εκτιθέμενο σε πλειστηριασμό ακίνητο αποτελούσε τη μοναδική κατοικία του εφεσιβλήτου. Έτσι, κρίθηκε ότι ο ως άνω πλειστηριασμός δεν αποτελούσε αναγκαίο μέτρο για την επιδίωξη του επιδιωκόμενου σκοπού (είσπραξη των οφειλόμενων από τον εφεσίβλητο χρεών) και ότι εξάλλου ήταν αντίθετο στις αρχές της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας.** Κατόπιν τούτων, με την εκκαλούμενη απόφαση έγινε δεκτή η ανακοπή και ακυρώθηκε το 1477/18-1-2010 πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Β Περιστερίου.

6.Επειδή, με την υπό κρίση έφεση, το εκκαλούν Ελληνικό Δημόσιο ζητά την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης, για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτήν. Ειδικότερα, το εκκαλούν ισχυρίζεται ότι η έκδοση του ενδίκου προγράμματος πλειστηριασμού δεν ήταν αντίθετη προς τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας και ότι υπό τις συγκεκριμένες προϋποθέσεις και μάλιστα όταν συντρέχουν λόγοι υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος επιτρέπεται ο περιορισμός των συνταγματικά κατοχυρωμένων ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, καθώς και η λήψη αναγκαστικών μέτρων από την πολιτεία. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η έκδοση του ένδικου προγράμματος πλειστηριασμού ήταν απολύτως νόμιμη, δεδομένου ότι α) η έκδοση αυτού επιτρέπεται από το νόμο (άρθρο 9 και 41 του 41 ν.δ. 356/1974), β) ήταν πρόσφορη και ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, δηλαδή στην είσπραξη των 20.400,11 Ευρώ, αφού η εκτιμώμενη αξία του ακινήτου επαρκούσε για την ικανοποίηση του συνόλου της ανωτέρω απαίτησης, γ) ήταν αναγκαίο, καθόσον με την επιβληθείσα στο παρελθόν έτος 2006 κατάσχεση μέρους της συντάξεως του αντιδίκου εις χείρας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, κατόπιν εντολής του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Β Περιστερίου, επιδιώχθηκε η είσπραξη και άλλων απαιτήσεων του Δημοσίου κατά του αντιδίκου οι οποίες ουδεμία σχέση είχαν με εκείνες για τις οποίες εκδόθηκε το ένδικο πρόγραμμα πλειστηριασμού. Τέτοιες απαιτήσεις, οι οποίες δεν συμπεριλαμβάνονταν στο πρόγραμμα πλειστηριασμού, ήσαν επί παραδείγματι εκείνες που βεβαιώθηκαν δια των υπ' αριθμ. 905/1998, 2756/2002 και 3627/2005 ταμειακών βεβαιώσεων της Δ.Ο.Υ. Β Περιστερίου. Επίσης, αναφέρει ότι συμπεριλαμβάνονται στις απαιτήσεις για

τις οποίες εκδόθηκε το επίμαχο πρόγραμμα πλειστηριασμού, οι βεβαιωθείσες δυνάμει της υπ' αριθμ. 2512/2008 ταμειακής βεβαίωσης της ίδιας ως άνω Δ.Ο.Υ., οι οποίες ανέρχονται στο ποσό των 5.190,33 Ευρώ μετά των νομίμων προσαυξήσεων. Τέλος, ισχυρίζεται ότι το παρακρατούμενο ποσό των 96,00 Ευρώ μηνιαίως από τη σύνταξη του εφειβλήτου οδηγεί στο εύλογο συμπέρασμα ότι τούτο αρκεί μόνο για την κάλυψη των νομίμων προσαυξήσεων των κυρίων οφειλών και δεν μπορεί να οδηγήσει έστω και σε μερική εξόφληση των επίδικων οφειλών του εφειβλήτου, βάσει των οποίων εξεδόθη το προσβαλλόμενο πρόγραμμα πλειστηριασμού, δεδομένου ότι για τις τελευταίες αυτές απαιτήσεις ο αντίδικος δεν έχει μέχρι σήμερα προβεί σε κανέναν διακανονισμό εξόφλησης με την Δ.Ο.Υ. Β' Περιστερίου.

7.Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη α) ότι οι οφειλές του εφειβλήτου προέρχονται κατ' εξοχήν από τη χορήγηση δανείων στεγαστικών ή σεισμοπαθών, β) ότι το ύψος των οφειλών του εφειβλήτου προς το Δημόσιο, για την είσπραξη των οποίων εκδόθηκε το ένδικο πρόγραμμα πλειστηριασμού ανέρχεται στο ποσό των 20.400,11 Ευρώ, γ) ότι για την είσπραξη οφειλών αυτού του ιδίου προς το Δημόσιο έχει επιβληθεί σε βάρος του αναγκαστική κατάσχεση της σύνταξής του, ήδη από το έτος 2006, η οποία συνεχίζεται ανελλιπώς, γεγονός που δεν αμφισβητείται από το εκκαλούν Δημόσιο, δ) ότι το ανωτέρω πλειστηριαζόμενο ακίνητο αποτελεί τη μοναδική κύρια κατοικία του εφειβλήτου, στην οποία διαμένει με τα ως άνω αναφερόμενα μέλη της οικογενείας του, γεγονότα τα οποία δεν αμφισβητούνται με την υπό κρίση έφεση από το Ελληνικό Δημόσιο, ε) ότι το παρακρατούμενο από τη σύνταξή του ποσό ανέρχεται μηνιαίως στο ποσό των 96,00 Ευρώ (γεγονός που επίσης δεν αμφισβητείται από το εκκαλούν Δημόσιο), κρίνει ότι η έκδοση του ένδικου προγράμματος έλαβε χώρα καθ' υπέρβαση των άκρων των ορίων της διακριτικής ευχέρειας του Δημοσίου, αφού δεν αποτελούσε αναγκαίο μέτρο για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλόμενων στο Δημόσιο χρεών και κυρίως αντίκειται στις αρχές χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, ανεξαρτήτως του αν η παρακράτηση του ως άνω τμήματος της σύνταξης μπορεί να αφορά διαφορετική οφειλή προς το Δημόσιο από εκείνη του ένδικου πλειστηριασμού, αφού λαμβάνεται υπόψη για την εκτίμηση της οικονομικής θέσης του εφειβλήτου. Κατά συνέπεια, τα αυτά αφού κρίθηκαν και με την εκκαλούμενη απόφαση, αυτή παρίσταται πλήρως αιτιολογημένη. Η δε υπό κρίση έφεση, καθώς και οι αντίθετοι ισχυρισμοί του εκκαλούντος Δημοσίου πρέπει να απορριφθούν ως

αβάσιμοι.

8.Επειδή, κατ' ακολουθία η υπό κρίση έφεση πρέπει να απορριφθεί.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την έφεση

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 24 Νοεμβρίου 2011 και δημοσιεύτηκε στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, στις 19 Ιανουαρίου 2012.